

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **Aceboard s. r. o.**, IČO 06592490
sídlem Luby 51, 339 01 Klatovy

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2020,
č. j. KUUK/013665/2020/DS/Bal, sp. zn. KUUK/010671/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2020, č. j. KUUK/013665/2020/DS/Bal, sp. zn. KUUK/010671/2020, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupkových agend, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 5. 2019, č. j. MMUL/OPA/OKS/288578/2018/MigR, interní označení DK07059/2018/MigR, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu dne 21. 11. 2018 v 9:11:07 hod. v křižovatce ulic U Nádraží – V Jirchářích, směr Předmostí v Ústí nad Labem nezajistil, aby při užití vozidla tovární značky MERCEDES BENZ, registrační značky X, na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, kdy blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla porušil povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích tím, že se neřídil světelným signálem „Stůj“ a nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Tím porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona [§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu], za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že nebylo prokázáno, že neustanovený řidič uvedeného vozidla se v uvedený čas neřídil červeným signálem „Stůj“, neboť nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Ze tří ve spise založených černobílých fotografií nelze určit, jaké světlo semaforu svítí. Není zřejmé, kdy vozidlo ke křižovatce přijelo, není jasné, kdy zastavilo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Celý postup kamerového systému je diletantský a naivní a rozhodování podle podkladů z kamerových systémů je nezákonné. Ve stejném duchu je napsáno i žalobou napadené rozhodnutí, kde si JUDr. et Mgr. S. K. plete žluté světlo s červeným a zároveň přiznává, že rozhodnutí psal na základě listu A4 s černobílými snímky, kde nejenže nelze poznat jakou má barvu světlo semaforu, ale nelze poznat, ani které světlo svítí. Údaje z kamerového systému jsou nekompetentně zaokrouhlovány na celé sekundy. Z uvedených tří fotografií vyplývá, že se mohlo stát i to, že vozidlo mělo zařazenou rychlost a řidič omylem pustil spojku, ihned jí znovu sešlápl a hned zacouval zpátky. Případně došlo k momentální poruše semaforu, na okamžik bliklo jiné světlo než červená, řidič se rozjel, a když viděl, že je to jen chyba semaforu, hned zacouval zpátky. Případně se mohla směrem na zadní část vozidla z boku pohybovat nějaká překážka a hrozil náraz, řidič s vozidlem rychle poskočil dopředu, a když nebezpečí pominulo, zase zacouval zpět. Z uvedeného vyplývá, že žalobce nemohl spáchat přestupek, neboť nejdříve musí být dokázáno spáchání přestupku řidičem vozidla, což se dosud nestalo. Správní orgány se ani dostatečně nevypořádaly s prokázáním materiálního aspektu údajného přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že se v daném případě otázkou naplnění materiální stránky přestupku zabýval a odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Všechny snímky založené ve správním spise dokládají spáchání uvedeného přestupku. Ze snímku s údaji 2018-11-21T09:10:11.042+01:00 UJ-PM-S2 je zřejmé, že v čase 09:10:11 hod. na světelném signalizačním zařízení tříbarevné soustavy (semaforu) určeném pro pravý jízdní pruh, kterým následně projížděl neznámý řidič s vozidlem žalobce, svítil signál S 1b – Signál se žlutým světlem „Pozor“, ze snímku s údaji 2018-11-21T09:11:07.926+01:00 UJ-PM-S2, který je i v barevném provedení, je zřejmé, že řidič přešel vodorovnou dopravní značku „Příčná čára souvislá“, když svítil signál S 1a – Signál s červeným světlem „Stůj“. K žádnému zaokrouhlování času nedošlo, čas vyznačený na snímcích byl v žalobou napadeném rozhodnutí uváděn ve formátu hodina, minuta a sekunda, neboť k rozlišení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

snímků nebylo nutno uvádět i tisíce sekund. Úvahy žalobce ohledně možného průběhu události jsou bezpředmětné, neboť nejsou pochybnosti o zjištění, že řidič vozidla provozovaného žalobcem porušil povinnost řidiče řídit se červeným signálem „Stůj“, když na tento signál nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Ve věci došlo nepochybně i k naplnění materiálního znaku, neboť řidič porušil povinnost řídit se červeným signálem „Stůj“, čímž došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasil a žalovaný po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce spočívající v tom, že se správní orgán I. stupně ani žalovaný nezabývali naplněním materiální stránky přestupku.
8. Žalovaný na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí zaujal názor, že byly splněny v případě žalobce podmínky i pro naplnění materiální stránky přestupku a vyšel mimo jiné z toho, že čin žalobce je jako přestupek v zákoně o silničním provozu označen, jedná se tak o společensky škodlivý protiprávní čin. Žalovaný se tedy odvolací námitkou nedostatečného hodnocení materiální stránky přestupku zabýval a tuto vyhodnotil jako nedůvodnou.
9. Je zřejmé, že správní orgány vyšly z formálně materiálního pojetí přestupku, ze kterého vychází současná koncepce přestupkového práva. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických nebo právnických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti být i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal za situace, kdy se k jednání, jež naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem

společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52, dostupný na www.nssoud.cz). Soud konstatuje, že žalobce nenamítal žádné okolnosti, které by snižovaly společenskou škodlivost jednání řidiče vozidla, a proto postačilo, pokud vyšly správní orgány z toho, že základní míra škodlivosti a tedy materiální znak přestupku byly naplněny, neboť byly naplněny formální znaky přestupku. Námitka nehodnocení materiálního znaku přestupku je tedy nedůvodná.

10. Těžiště žalobních námitek spočívá v tom, že nebylo prokázáno spáchání přestupku řidičem.
11. Ve správním spise jsou mimo jiné založeny tři velkoformátové fotografie pořízené dne 21. 11. 2018 v 9.11.07 834 hod. (černobíle), v 9.11.07 926 hod. (barevně), v 9.11.08 209 hod. (černobíle). Na všech třech fotografiích je zřejmé, že vozidlo registrační značky X je předními koly za značkou „Příčná čára souvislá“. Vzhledem k tomu, že pozice vozidla je na každém snímku jiná, je zřejmé, že vozidlo se pohybuje. Z barevného snímku pořízeného v 9.11.07 926 hod. je navíc zřejmé, že na semaforu svítí červené světlo signalizující „Stůj“. Toto červené světlo se odráží i na mokré vozovce za vozidlem. Z takto zjištěného skutkového stavu je nepochybné, že řidič uvedeného vozidla nezastavil před značkou „Příčná čára souvislá“ zatímco svítilo červené světlo signalizující „Stůj“. Tím řidič porušil povinnost uvedenou v ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a to řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu se přestupku dopustí fyzická osoba, která v rozporu s § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu nezastaví vozidlo na signál, který jí prikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích. Z výše uvedeného je zřejmé, že jednání řidiče naplňuje znaky uvedeného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.
12. Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu postačuje, aby jednání řidiče vozidla vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35). Je zřejmé, že vzhledem k tomu, že u uvedeného přestupku provozovatele vozidla nedošlo ke zjištění přestupce (řidiče), je a musí být zúžena argumentace okolnostmi, za nichž bylo jednání kvalifikované jako přestupek spácháno. Správní orgán je pak vázán v takovém případě zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu, tedy zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. To se v daném případě stalo, neboť závěr o spáchání uvedeného přestupku řidičem vozidla nenarušují žádné podklady založené ve spise a ani žalobce sám v tomto směru žádné důkazy nenavrl.
13. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 1. srpna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce